

STEZA VRTNIC

Christian D. Larson

 Bird Publisher
2019

Naslov izvirnika:

THE PATHWAY OF ROSES; Christian D. Larson

Copyright © Bird Publisher, 2019

Vsebina

Predgovor k slovenskemu prevodu knjige ... 9

1. Steza, ki vodi v čudovito življenje ... 11
2. Steza v svobodo ... 21
3. Najlepši razgled ... 33
4. Kakó življenje v resnici poteka ... 39
5. Dôbro, ki je v tebi ... 47
6. Dajte svetu najboljše ... 53
7. Veliko dajajte in veliko boste prejeli ... 63
8. In vse bo temu sledilo ... 75
9. Življenje, ki ga je vredno živeti ... 85
10. Pot, resnica in življenje ... 101
11. Poznati in misliti resnico ... 107
12. Iskanje izgubljene moči besede ... 123
13. Kraljevska pot k modrósti ... 135
14. Zlata steza rasti ... 141
15. Obilje življenja ... 151
16. Ko človeška narava postane božanska ... 161
17. Subtilno stanje obstoja človeka ... 169
18. Okus nebés ... 177
19. Duhovno videnje duše ... 185
20. Razkritje Neskončnega ... 193
21. Vaša vrnitev k Bogu ... 201
22. Uslišane molitve ... 211
23. Vera, ki gore premika ... 229
24. Naj vetróvi in valovi ubogajo želje ... 251
25. Ker sem presegel svet ... 265
26. Veličastni namen življenja ... 277
27. Hvalospev radosti ... 287
28. Čudovito darilo Bogá meni ... 315

Nekaj besed o avtorju ... 339

*Živeti vedno v skrivnem prostoru Najveličastnejšega.
Misliti samo tiste misli, ki so navdahnjene od zgoraj.
Delati v prepričanju, da je Bog z nami.
Delati dobro svetu, ne da bi sploh pomislili na povračilo.
Vse nagrade prepustiti Njemu, ki vse naredi dobro.
Imeti rad vsakogar, kot ima Bog rad nas in biti prijazen,
tako kot je On prijazen.
Prositi Bogá za karkoli in z zaupanjem ter vero
vse to tudi pričakovati.
Živeti v nenehni hvaležnosti do Njega, ki vse daje.
Imeti tako zelo rad Bogá, da lahko znotraj sebe občutimo,
da sva Moj Oče in jaz eno.
To je nenehna molitev, resnično čaščenje duše.*

Predgovor k slovenskemu prevodu knjige

Ta knjiga predstavlja vrhunec Larsonovega dela ter pisateljevanja in sam cvet vseh knjig avtorjev celotnega gibanja »Nova misel«. Če ste kadarkoli prebirali kanalizirane odgovore, kot so Seth, Ramtha ali Abraham Hicks, potem boste presenečeni ugotovili, da je bilo vse to in še veliko več kot to napisano že veliko pred njihovim rojstvom in tudi rojstvom mnogih drugih sodobnih avtorjev.

V sodobnem svetu, takšen kot je, človeka pri vseh svojih obveznostih in dolžnostih v čolnu življenja po valovih premetava sem ter tja, zato le stežka najde trenutke miru zase, kjer bi lahko ponovno našel povezavo s samim sabo. Veliko nas ima občutek, kot bi nas zunanji svet nekako popolnoma posesal, zato več ne vemo, kdo pravzaprav smo. A kako se znova vrniti k sebi? Prizadevno iščemo neki izhod, neko pot, neko stezo, ki bi nas popeljala k želenemu cilju, ki je: povrniti si svoj mir, znova začititi samega sebe, si povrniti zdravje, si končno odgovoriti na vprašanje, kdo pravzaprav smo. A za te odgovore se je treba odpraviti na pot po stezi, kjer lahko najdemo odgovore na svoja vprašanja, po stezi, ki nas vodi k tistemu, kar nam ostane po tem, ko odpadejo vse iluzije pojavnega svetá.

Avtor Christian D. Larson je to knjigo namenil predvsem tistim prebujenim dušam, ki jih je bilo v prejšnjem in jih je v tem izjemnem stoletju zelo veliko in ki so duševno in miselno dojemljive za vse obilje, za vse vzvišeno, za vse tisto, kar je lepega in vse, kar je v življenju navdihujočega. Namenjena je tistim, ki bodo prepoznali in razumeli subtilnejšo plat človeškega obstoja – vse tisto, za kar je to življenje vredno živeti; namenjena je tudi tistim, ki se v svojem prostem času posvečajo izjemno vzvišenim predstavam in vizijam, od koder lahko ugledajo prostranost, veličastnost in čudovitost vsega, kar obstaja, in ki vejo, da je življenje resnično nekaj čudovitega. In končno napisana je za vse tiste, ki se bodo dotaknili duhá vzvišenih resničnosti in se uskladili z veličastno močjó, s tisto čudovito močjó, ki naredi žensko plemenito, moškega veličastnega in človeško dušo božansko.

Damjan,
v Mengšu, 28. oktobra, 2019

1. Steza, ki vodi v čudovito življenje

Današnji ljudje smo kot celota miselno zelo ustvarjalni in ta ustvarjalnost je izjemno pomembna. Res, da so razmere na tem področju precej kaotične, a večji del teh človeških zamisli in idej je izjemnih, kajti vsebujejo veličastno resnico, ki lahko vse nas osvobodi. Toda če želimo to resnico najti in uveljaviti njena načela, kje naj začnemo? Kaj naj naredimo najprej? In ko smo že začeli in se zaživeli v vrtincu veličastnega življenja, tako brezmejnega in čudovitega, da bi potrebovali celo večnost, da bi vse to lahko doživeli, kaj je najpomembnejše, kar bi si biló dobro zapomniti in uporabiti? Katera so tista veličastna središča naših življenj, na temelju katerih si lahko zgradimo izjemno in vsekakor boljše življenje? To so vprašanja, na katera danes tisoči iščejo odgovor, a odgovor je zelo preprost.

Prvič, spoznajte veličastno resnico, da vsak posameznik lahko živi svoje življenje natančno tako, kot si želi. Le človek sam je pravi mojster svojega obstoja in le on sam lahko določi, kakó popolno in čudovito bo njegovo življenje.

Vaše življenje je v vaših rokáh. Lahko živite takó, kot želite. Lahko se umaknete iz življenja, kadarkoli poželite, ker ne obstajajo nobene omejitve življenja in nobena omejitev glede vaših zmožnosti. Sestavine svojega življenja lahko

spremenite, zamenjate, razvijete in izmojstrite takó, da popolnoma ustrezajo vašim zahtevam; ste namreč v nenehnem stiku z neizčrpnim virom Neskončnosti življenja, kjer ni nobenih omejitev.

A da bi lahko nenehno živeli v tej veličastni resnici, je treba neprestano napredovati k vse bolj razvitim stopnjam mojstrstva življenja, ki daje človeku moč, da živi svoje življenje v skladu z njegovimi najvišjimi ideali oziroma predstavami. Da bi dosegli cilj, kamor ste se namenili, v katero smer se miselno razvijate, tj. k tej resnici, jo je treba vedno imeti pred očmi in jo uporabljati. To je eden izmed tistih principov, h kateremu je treba vedno stremeti, in sicer ne glede na to, koliko smo svoje božansko bitje v sebi že razvili.

Drugič, želite si tisto, kar si resnično želite, a želite si to z vso močjo svojega uma in duše. Vedno dobimo točno tisto, česar si želimo, ne več in ne manj. Dobimo, kar si želimo, če si le želimo z vsemi močmi, ki jih premoremo.

Dejstvo, da imamo lahko neki ideal (predstavo), ki bi ga (jo) radi dosegli, dokazuje, da imamo tudi moč, da ga dosežemo oziroma uresničimo. In dejstvo, da lahko željo po nečem večjem in boljšem oblikujemo in ovrednotimo, je dokaz za to, da lahko to željo tudi uresničimo. Najpomembnejše pri tem pa je, da si to želimo z vsem srcem; to pomeni, da damo svojim željam vso živost in moč, ki jo v globini svojega neuničljivega bitja lahko prebudimo.

Resnična želja in resnična molitev oziroma prošnja sta sinonima. Iskrena in resnična želja je vedno neka brezmejno

močna želja, ki se izrazi, ko človek razumsko občuti veličastni dotik Neskončnega uma; in ob tem mora resnična želja biti popolnoma v stiku z Neskončnostjo življenja znotraj človeka, da bi se z njegovo nepremagljivo močjo lahko tudi uresničila.

Da bi se vsaka vaša želja lahko uresničila, je treba vsako željo izraziti z vso miselno močjo in močjo duše. Toda nemo-goče je izraziti vse naše notranje moči, ne da bi prej prebudili svojo duhovno naravo. A te ne moremo prebuditi vse dotlej, dokler ne začnemo živeti skupaj z Neskončnim. Vsa prostranost in brezmejnost veličastnega duhovnega življenja znotraj nas se pokaže in postane vidna šele takrat, ko je naše zavest poduhovljena. To poduhovljeno zavest pa si pridobimo takó, da nenehno živimo, čutimo in razmišljamo v veličastnem stanju, v katerem dejansko lahko občutimo, da nam je Bog bližji kot dihanje, bližji kot naše roke in stopala.

Naša želja nikoli ne more biti premočna. In ko si nekaj z vso življenjsko močjo in silo, ki sta znotraj nas, želimo, bodo naše želje uresničene. Želeti si je treba z vsem srcem in ne polovično; želja mora vsebovati vso našo moč in ne zgolj preproste plitke misli, katerih moč je omejena; a mora biti prežeta tudi z dušo in ne zgolj s preprostimi čustvi, temveč z globokimi duhovnimi občutki, ki se dotaknejo duhá brezmejnosti življenja in sile, ki je skrita v vsakem izmed nas.

Tretjič, verjemite v Bogá, verjemite v človeka, verjemite vase, verjemite v vse; in zaupajte vsemu temu. Ko si zaupate, s tem v sebi prebudite vse tisto, kar je močnejše, bolj veličastno in plemenitejše. Posledica tega je, da bolj, kot si zaupate,

več lahko naredite in dosežete. Toda moč samozaupanja je v primerjavi s čudovito močjó verjetja le atom.

Vaše verjetje bo vaš razum in dušo popeljalo v veličastnejšo sfero življenja. To namreč prestopi vse omejitve in v človeku prebudi tiste notranje duhovne sile, ki so tako silne, da lahko naredijo karkoli. Prav zaradi tega nam vse postane mogoče, če verjamemo oziroma če verjamemo z zaupanjem.

Vera in verjetje pomenita prekinitev navezanosti; s pomočjó tega lahko obstoječe omejitve presežemo in usmerimo svoje življenje, misli in dejanja proti univerzalnemu. V naravi vere je, da manj pomembne stvari poveže z veličastnejšimi stvarmi, poveže mišljenja človeka z mišljenjem Bogá. Zato je dôbro vedno iskati vero oziroma nekaj, v kar verjamemo; bolj kot se poglobimo v veličastnost, bolj se bo naš vsakdanjik izboljšal in manj bo omejitev, vera pa nas bo popeljala naprej v prihodnost. In prav to je namen; da že danes prepoznamo svoje najbolj pomembne ter najljubše želje in potem v prihodnosti nadaljujemo uresničevanje drugih, še boljših željá in hrepenenj.

Četrtilč, zaupajte plodove boljšemu človeku znotraj sebe in mu prepustite vse zasluge za vse tisto, kar ste dosegli. Če ste odvisni od svojega osebnega jaza, ste v stiku zgolj s tistimi manj pomembnimi površinskimi močmi; zato boste dosegli bolj malo. Toda če ste odvisni od svojega višjega duhovnega jaza, vam to omogoči, da se povežete z veličastnimi silami znotraj sebe, zaradi česar so boljše tudi posledice vaših dejanj.

Če namreč zasluge pripišete svojemu osebnemu jazu, s tem ignorirate duhovnega človeka v svoji notranjosti; s tem si onemogočite veličastnejšo modróst in moč, ki vam jo lahko priskrbi le on. Namesto da bi se prepustili vodstvu té notranje luči, ki vé, se raje prepustite vodstvu konfuznih površinskih oziroma zunanjih misli. S tem zapustite pot, ki vodi v resnico, svobodo ter popolno življenje, zaradi česar se potem vaše napake kar vrstijo. Namesto da bi se prepustili toku neuničljivega življenja, ki vas lahko popelje k uresničitvi vaših najbolj pomembnih ciljev, ostanete v objemu zgolj fizičnih energij, tistih energij, ki ne zmorejo storiti prav ničesar drugega, kot zgolj ohranjati vaše teló pri življenju.

Vsakokrat, ko dosežete kaj pomembnega in pripišete hvalo za to svojemu lastnemu zunanjemu osebnemu jazu, te moči, s pomočjo katerih so bili ti rezultati doseženi, v hipu izgubite. Vse to vas privede do brodoloma in zato boste morali po vseh preteklih stopnicah sestopiti nazaj, da bi si spet lahko povrnili to moč, ki zmore uresničiti, karkoli si zaželite, da bi se uresničilo.

Da bi lahko bili nenehno odvisni od svoje veličastne prave narave, od veličastnega jaza konstantno pričakovali uresničenje željá in zasluge pripisovali vedno njemu, se je treba nenehno zanašati na brezmejno modróst in sposobnosti tega veličastnega jaza višjega duhovnega človeka znotraj vas. S tem postajo vse prvine vašega bitja širše in močnejše, se nenehno razvijajo, so vedno poglobljene in napredujejo od

uspeha k uspehu, od dosežka k dosežku. V takšnem primeru boste vse, po čemer hrepenite, tudi prejemali, ker skozi vas delujejo višje sile in ker se konstantno razvijate ter napredujete. Potem ne bo ničesar več, česar ne bi zmogli narediti in uresničiti.

Poglavitni vzrok polomije tistih, ki si prizadevajo, da bi živeli v harmoniji s čisto resnico, izhaja iz njihovega splošnega nagnjenja, da vidijo zunanjo osebnost kot tisto moč, ki ustvarja zunanje pojavnostne dogodke in stvari. A vendarle je notranji človek tisti, ki ima moč stvarjenja, medtem ko se od človekove zunanje osebnosti pričakuje, da to uporablja. In več kot se posvečamo človeku v samem sebi, več se v naši notranjosti razkrivajo živosti in močnejši postajamo.

Notranji človek je torej človek, ki je ustvarjen po podobi Bogá in Mu je podoben; zato je lahko vsem jasno, da v hipu, ko začnemo živeti življenje in sposobnosti notranjega človeka v nas, začne nastajati resnična veličina znotraj nas in se naša resnična duhovnost šele začne. Potem nas v hipu zmognosti vašega osebnostnega jaza več ne bodo omejevale; namesto tega bomo ta osebni jaz raje napolnili z božansko močjó z višin, ki je brezmejna, neizčrpna in neuničljiva.

Petič, živite za višji namen in imejte svojo glavno idejo oziroma predstavo tega namena nenehno pred očmi. Ne živite le zaradi podaljšanja svojega fizičnega obstoja; živite raje za nekaj čudovitega, kar v širšem smislu vključuje vse sestavine vašega obstoja. Živeti za višji namen pomeni živeti imenitno življenje in bolj, kot je vaše življenje čudovito, več

dôbrega vam bo življenje prineslo. Prevladujoče hrepenenje vsake žive duše je življenje živeti in to živeti vse bolj polno; zato, da bi to hrepenenje izpolnili, je dôbro nenehno živeti za vse tisto, kar prinese več živosti, več energije v vaše življenje. In ne glede na to, kako bogato nas resnično duhovno življenje obdará, je najpomembnejše slediti tej zakonitosti, ki si jo je dôbro za vedno zapomniti in jo uporabljati.

Ne delajte zase; delajte za svojo čudovito idejo, ki stoji na vrhu vašega višjega namena. Veličastnejša, kot je ideja, za uresničitev katere si prizadevate, bolj čudovite bodo vaše stvaritve; in to je tisto, kar vas vodi v ustvarjanje najbolj čudovitih stvaritev, ki so izjemno koristne za vse ljudi, vključno z najvišjim namenom vašega življenja. In ko vaše stvaritve postanejo čudovite, potem vi med tisočimi postanete velikan-ska moč dôbrega in hkrati s tem naredite tudi več zase, kot bi sicer lahko na katerikoli drug način.

Ko začnete živeti in ustvarjati za višji namen, vstopite v tok mogočnih silnic, mogočnih umov in čudovitih duš. Na tak način pridobivate iz vseh virov; celotno krepóstno življenje tega svetá bo potem delalo skupaj z vami; postanete živo giba-lo v svetu, ki določa najveličastnejšo usodo človeka; postanete eden od vodilnih členov, od katerih bo odvisna prihodnost številnih prihodnjih generacij, ki šelé prihajajo; postanete eden od izbrancev, najbolj plemenitih med plemenitimi.

Živeti za višji namen pomeni živeti v svetu veličastnih idej, kajti té prebudijo čudovite misli. Človek je tisto, kar misli. Čudovite misli ustvarijo čudovito razmišljanje ljudi;

slednji ustvarijo veličastne stvaritve in te gradbeni material, iz katerega bo narejeno kraljestvo na zemlji.

Ko začnemo živeti za neki čudovit in dôber namen, s tem sprožimo delovanje zakonitosti, ki povzroči, da vse stvari delujejo skupaj za nekaj dôbrega. Od tu naprej nič več ne more spodleteti; vsak človek, ki bo pomislil ali celó vstopil v naš svet, bo potem k blaginji, obilju in lepoti tega svetá tudi sam nekaj dodal. Vse stvari postanejo zastopniki tistega življenja, ki je resnično, in mi se bomo po svojih zmožnostih na vseh področjih potrudili in za povračilo prejeli najboljše iz vseh virov.

Živeti za to, kar je pomembnega, veličastnega in plemenitega, pomeni sprehajati se z Bogom; ljubezen, življenje, moč in modróst Neskončnega pa bodo na tak način za vedno z vami. In biti deležen takšnega sočutja pomeni biti resnično blagoslovljén. Vsak trenutek nam bo potem prinesel mir, ki bo vseboval tudi razumevanje, vsaka ura bo izpolnjena s trajno radostjo in vsak dan bo enak tisočem let, preživetih v nebeškem kraljestvu dôbrega.

Osvoboditi ta svet je poglavitno hrepenenje vseh ljudi, ki so duhovno zavedni; a treba si je zapomniti, da lahko premagamo zlò le z dôbrim. Pozabíte na nepravilnosti, ki se lahko pojavijo v zunanjem svetu stvari, in se raje posvêtite pomembnosti dôbrega, ki ga vse vsebuje. S tem v sebi aktivirate najbolj pomembno silo, ki jo bo ÷loveštvo kadarkoli spoznalo.

Pripeti smo na verige, ker smo živeli zato, da bi ugodili naši osebnosti. Sledite raje duši in svoboda se bo kmalu povrnila. S tem boste naši osebnosti ustregli veliko bolj, kot ste ji kadarkoli prej. Slediti duši pomeni vstopiti na čudovita področja življenja, takšna področja, kjer si lahko zagotovimo vse tisto, kar je v ÷loveškem obstoju obilnega, lepega in plemenitega. Duša nas ne pelje le v bolj dragoceno življenje, temveč tudi do resnične posesti vseh duhovnih dobrot, ki jih lahko vsebuje imenitnejše življenje. In ko najdemo kraljestvo, ki je znotraj nas, dobimo tudi vse tisto, kar smo si vedno želeli.

Duša ÷loveka, ki živí popolnoma v sedanjosti oziroma zdajšnjem trenutku, ustvarja najbolj žlahtno prihodnost. Ne glede na to, kar se je zgodilo včeraj, bodite danes to, kar resnično ste. Bodite vse, kar ste oziroma kar ste lahko že danes in živeli boste v svetlobi jutrišnjega dné.

Nekaj besed o avtorju

Christian D. Larson je bil voditelj in učitelj ameriškega gibanja New Thought (slo.: »Nova misel«; op. prev.), pa tudi profiliran avtor metafizičnih in New Thought knjig. Njegove knjige so močno vplivale na druge avtorje, pripadnike tega gibanja, pa tudi voditelje raznih smeri (npr. religiozne znatnosti, katere začetnik je bil Ernest Holmes), ki so se v okviru tega gibanja pojavile.

Rodil se je v ameriški zvezni državi Iowi leta 1874, kjer je v Meadvillu obiskoval teološko šolo. A že v njegovih zgodnjih dvajsetih ga je začela zanimati miselna znanost in nauki Helene Wilmans, Henryja Wooda, Charlesa Brodija Pattersona in drugih, takrat že uveljavljenih avtorjev gibanja New Thought. A Larson je že takrat razmišljal s svojo glavo in s svojimi zgodnjimi literarnimi deli naredil močan vtis na to gibanje, predvsem pa na svetovno znana Normana Vincenta Peala ter Ernsta Holmsa in na številne druge avtorje. Verjel je, da je v vseh nas ogromna latentna notranja moč, ki jo je mogoče s pravilnim mišljenjem in pristopom ter na način, če jo prebudimo, spremeniti v izjemno ustvarjalno silo.

V času po tem in vse do svoje smrti je potem Larson napisal zelo veliko število vsepovsod po svetu dobro sprejetih knjig, med katerimi smo jih že kar nekaj prevedli tudi v slovenski jezik.

- »Živeti v upanju pomeni umreti v obupu,« ker je človeško upanje nekaj statičnega; upajoči nikoli ne dobí tistega, kar upa, da bo. A če v to tudi verjamemo, potem nismo nič več nedejavni. Potem se odpravimo neposredno in z vso svojo močjó naprej k tistemu, po čemer hrepenimo; takó se naši upi kmalu uresničijo; so naše žeje uslišane; se nam tisto, česar si želimo, nič več ne izmika; s pomočjó verjetja vstopimo v tisti svet, kjer so uslišane vse želje in se vsaka od njih uresniči.«

- »Bolezni v človekovo življenje vstopijo le, če sledimo željam svoje osebnosti, tistim, ki niso prišlé iz naše notranjosti ...«

- »Naš privilegij je imeti oblije vsega tistega, kar je v vidnem svetu bogatega in čudovitega, a le bogastvo in lepota naše duše sta tisti, ki nam prineseta zadovoljstvo; ravno zakladi, ki so v naši duhovni notranjosti, so tisti, ki naredijo vse druge zaklade vredne truda.«

- »En dotik duhá in vse se uravnovesi. Téma in bolečina izgine, bolezen in trpljenje izparita; izpuhtijo slabost in okovi in vse težave izginejo. Doživeti dotik duhá pomeni se v celoti izpolniti z duhom, in kjer je duh, tam zlò ne more obstajati. Kar smo prej videli zgolj v svojih vizijah, to potem postane resničnost.«